

vækst. Det samme gælder Hovedstadsregionen under ét. Inden for amterne er det bl.a. kommunerne på Lolland-Falster, omkring den vestlige del af Limfjorden, på de mellemstore øer og i den indre del af Hovedstadsregionen, der har oplevet en befolkningsstilbagegang.

Udviklingen i den samlede *skattepligtige indkomst*, opgjort pr. amt, har i perioden 1983-1998 været mest gunstig i de jyske amter, mens Bornholms amt og Hovedstadsregionen har haft en vækst i den samlede skattepligtige indkomst under landsgennemsnittet. For Hovedstadsregionen gælder det dog, at der i perioden efter 1995 har været en relativ høj vækst i den samlede skattepligtige indkomst.

På kommuneniveau har der i perioden 1983-1998 været den højeste vækst i skattepligtige indkomster i omegnen af Århus og i udkanten af Hovedstadsregionen. Også i Midtjylland har der været en høj vækst i den samlede skattepligtige indkomst pr. kommune. Den laveste vækst har bl.a. fundet sted på Lolland, Langeland og i den indre del af Hovedstadsregionen. Også området omkring Mors, dele af det sydlige Jylland, Fyn samt dele af Vestsjælland har haft en relativt lav vækst i den skattepligtige indkomst.

Sociale overførsler, skatter og tilskuds- og udligningssystemet bidrager til at mindske de økonomiske forskelle mellem regionerne. Således er de regionale forskelle i indkomster efter skat og overførsler mindre end de regionale forskelle i indkomster før skat og overførsler. Særligt indkomsterne i Storstrøms, Bornholms og Fyns amter kommer via skatter og overførsler tættere på landsgennemsnittet.

Udviklingen i *beskæftigelsen*, opgjort efter bopæl, har på amtsplan været mest gunstig i Århus og Vejle amter og mindst i Bornholms amt i perioden 1984-1998. Alle amter undtagen Bornholms amt har endvidere fået del i den generelt positive beskæftigelsesudvikling efter 1993. Inden for amterne er det kommunerne i den østlige del af Midtjylland og på store dele af Sjælland, der har oplevet en høj beskæftigelsesvækst, mens kommunerne i det indre af Hovedstadsregionen, i Nordjylland, omkring Limfjorden, i dele af Sønderjylland samt på Bornholm, Lolland-Falster og de mellemstore øer har haft en relativt lav eller negativ beskæftigelsesvækst. Opgjort efter arbejdssted har væksten i beskæftigelsen i den indre del af Hovedstadsregionen dog været relativt høj.

Udviklingen i *ledighedsprocenten* viser både et stort fald i ledigheden og en indsnævring i de regionale forskelle siden 1994. Ledighedsprocenten er højest på Lolland-Falster, Bornholm og Samsø, i området ved Sydfyn og i dele af det nordlige Jylland. Den laveste ledighed findes i dele af det sydvestlige Jylland og i dele af Hovedstadsregionen.

Overordnet set er der siden 1970 sket en stadig indsnævring af regionale forskelle i *indkomst pr. indbygger* og i de senere år også i *ledighedsprocenten*.

De regionale forskelle i *beskæftigede pr. indbygger*, opgjort efter arbejdssted, er derimod blevet større i perioden 1985-1998. Således er udviklingen gået i retning af, at nogle regioner, bl.a. Ribe og Vejle amter, har fået en større del af den samlede beskæftigelse set i forhold til indbyggertallet og andre, bl.a. Vestsjællands, Storstrøms og Bornholms amter, en mindre del.

3. KONSEKVENSER AF LOVGIVNINGSMÆSSIGE OG ADMINISTRATIVE TILTAG FOR UDVIKLINGEN I DE DANSKE REGIONER

Der træffes på flere niveauer beslutninger, der kan påvirke den økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling i regionerne. Det gælder således beslutninger i Folketinget, amter, kommuner, de regionale arbejdsmarkedsråd, virksomhederne mv. På alle disse niveauer er der et ansvar for at være opmærksom på den regionale udvikling.

I regeringen og Folketinget træffes beslutninger med betydning for hele det danske samfund. Her er både et ansvar for at være opmærksom på den samlede samfundsøkonomi og på den regionale udvikling.

Der er ikke fastsat krav om systematisk vurdering af eventuelle konsekvenser for den regionale udvikling i forbindelse med fremsættelse af lovforslag, som der f.eks. er om vurdering af erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser. I forbindelse med Folketingsbehandlingen af lovforslag bliver regionale spørgsmål dog også taget op og spiller således ofte en rolle i de beslutninger, som bliver truffet.

Med denne redegørelse tages et skridt hen imod en mere systematisk vurdering af administrative og lovmæssige tiltags konsekvenser for den regionale udvikling.

Til brug for redegørelsen er de enkelte ministerier anmodet om at foretage en vurdering af,